

Titel: Anden Hovedafdeling.

Citation: "Anden Hovedafdeling.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e14712/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 553.

Landsretten træffer de fornødne Bestemmelser med Hensyn til Udsættelser for at føre Bevis og med Hensyn til Fastsættelsen af en Tid for Hovedforhandlingen i Overensstemmelse med Reglen i § 357.

Bevisførelsen foregaaer efter de almindelige Regler i andet Afsnit.

§ 554.

Beføvning foregaaer med de Lempler, som følge af Bestemmelserne i dette Afsnit, efter samme Regler som Beføvning til Landsretten over Underrettens Handlinger, jfr. § 360.

§ 555.

Paaanke fra Landsretten til Højesteret i de heromhandlede Tilfælde finder i Reglen kun Sted, naar Hovedsagen i Anledning af hvilken Execution er stet, har været Gjenstand for Landsrettens Afgjørelse i første Instans eller dog ifølge sin Beskaffenhed i Tilfælde af Retstvist vilde henhøre under samme. Dog kan, om end Hovedsagen ikke er af den anførte Beskaffenhed, Højesterets Formand i Forbindelse med to af ham tiltagne Medlemmer af Retten tillade, at Sagen undtagelsesvis indbringes for Højesteret. Andragende herom fremsættes og behandles paa den i § 304 omtalte Maade.

Om Paaanken til Højesteret gjælde de almindelige Regler i tredje Afsnit Kap. I.

Landsrettens Afgjørelse i Anledning af Beføvning er ikke Gjenstand for yderligere Beføvning til Højesteret.

Anden Hovedafdeling.

Om Udpantning samt om Indsættelses- og Udsættelsesforretninger.

I. Om Udpantning.

§ 556.

Udpantning kan finde Sted for efternævnte Forretninger:

- 1) Stats- og Kommuneskatter, samt Afgif-

ter og Bødder, som ifølge Lovgivningens umiddelbare Bud eller en i Genhold til samme foretagne Røgning eller Anføttelse tilkomme Stat, Kommune, Kirker, anerkjendte Troessamfund, offentlige Stiftelser eller Embeder og Bestillinger; denne Bestemmelse kommer dog ikke til Anvendelse i Henseende til Tolds og Skibssamt Brændesafgifter, Stempelafgift for Spillekort og Afgift for Afgangsbrevier for Handelsrejsende undtagen i det i Forordningen angaaende det under det Kgl. General-Tollkammer og Kommercekollegium hørende Kasse- og Regnskabsvæsen af 8de Juli 1840 § 9 2det Punktum omhandlede Tilfælde;

2) Enhver paa en fast Ejendom hvilende, stadig tilbageværende eller af en bestemt Vedgivenhed afhængig Penge- eller Naturalafgift, som uden særlig Vedtagelse gaar over fra Ejer til Ejer, forjaaviddt den tilkommer en af de under Nr. 1 ommeldte Berettigede, herunder indbefattet Renterne af de i Genhold til Lov 8de April 1851 om Selvsjendoms Indførelse paa det Staten tilhørende Vondergods, jfr. Lov 27de Januar 1852 § 4, Lov 3die Martii 1852 § 2 og Lov 8de Februar 1854 § 2, stiftede Pantegjæld, fremdeles Bankhæftelsesrenter, Lejendeverlag og ellers ved de anerkjendte Kommissioners Mellemkomst fastsat Verderlag for Afløsningen af Naturalbødder, Pligtarbejde eller Byrder paa faste Ejendomme, alt forjaaviddt de i dette Nummer omhandlede Afgifter eller Verderlag ere bestemte til en uforanderlig eller dog efter faste Regler væglende Størrelse;

3) Den Betaling, som efter et af Kongen eller vedkommende Ministerium stadfæstet eller af vedkommende Kommunalbestyrelse eller anden offentlig Myndighed indenfor Grænserne af den samme tilkommende Befoielse vedtaget eller stadfæstet Betalingsreglement bliver at erlægge for Benyttelsen af saadanne et almennyttigt Formaal tjenende Indretninger, hvortil Afdgangen under visse almindelige Betingelser staar aaben for Enhver;

4) Gebyrer for kongelige eller ministerielle Expeditioner, Retts- og Magistratsgebyrer og

de med Retshandlinger forbundne Afgifter samt det Vederlag, derunder indbefattet Dagpenge og Befordringsogbidjorelse, som tilkommer Rogen for Udførelsen af Forretninger eller Møder i Medfør af Loven, af offentlig Bestilling eller af en af vedkommende Myndighed særlig Ret Udmeeldelse eller givet Paalæg, forsaavidt Vederlagets Størrelse eller Reglen for dets Beregning er fastsat i Lov eller i en af Kongen eller vedkommende Ministerium i Henhold til de gjældende Regler stadfæstet Lart, saa og Erstatning for de af den Paagjældende til Forretningens Udførelse særlig gjorte Udtag;

5) Erstatning hos Private for det Udtag, som Stat, Kirke eller Kommune har haft ved paa den Forsømmeliges Begne at besøge befalede Anstatter, Håndtjællere, Arbeider eller Naturalydelse;

6) Underholdningsbidrag, som det ifølge Dørighedens i Medfør af den gjældende Lovgivning afgivne Bestemmelse eller Sammenskudstjællelse paa Separations- eller Skilsmissevillkaar paahviler Rogen at udrede til ægte eller nægte Børn, Stebørn, Forældre, forladte, fragesparede eller jessilte Hustruer, saa og de Erstatningskrav, som kunne paahvile Husbønd eller Andre, fra hvem Personer, der ere pligtige at svare Underholdningsbidrag, have Indtægt, naar der af Dørigheden i Henhold til de gjældende Regler er gjort Forbud imod Udbetalingen;

7) de Brandhjælpsspenge, der tilkomme Kjøbenhavn's Brandforsikring, den almindelige Brandforsikring for Landbygninger og den almindelige Brandforsikring for Kjøbstadbygninger, saalange disse ere undergivne Regeringens Tilsyn;

8) Afsløsningsvederlag for Vægt og Arbejder til Kirker, naar Vederlaget er fastsat ved den anordnede Kommission's Røllønskonst eller, hvis Afsløsnung ikke har fundet Sted, Diendestjællens Krav paa Erstatning for den ved den Privates Forsømmelse med at udføre saadant Vægt og Arbejde paadragne Udgift;

9) Ejeres Krav paa Erstatning hos Hæftere og Lejere for udlagte Skatter og Afgifter af Ejendommen og paa Vederlag for Afsløsnung af Høveri, Pligtarbejde eller Sagt dage i Hen-

held til Afslutningslevens af 4de Juli 1850 samt, naar saadant særligt er vedtaget, Ejeres Krav paa Bederlag for Afslutning af Høveri og Fagldage, der er fastsat uden Afslutningsmændenes Mellemkomst, og paa Fæstetaxt af Huse paa Landet;

10) a. Fordringer hos en og samme Eftlydner paa Betaling for Løsøre, der er kjøbt ved et i Medfør af Gæbde eller offentlig Bestilling afholdt Auktion, naar de ikke overstige 400 Kr. og Auktionsprotokollen tydelig udviser Kjøberens Navn og Kjøbesummernes Størrelse;

b. de Beløb, som det ifølge den i Fed. 13de Novbr. 1829 §§ 3 og 5 ommeldte Fordeling paaligger Kirkeværgeren at indbræve;

c. den Gælder efter Kæstere i Genhold til Lov 19de Febr. 1861 om Forandringer i Fæstetaxtlovgivningen § 7 tilkommende Forbring paa den ved Kæstetrædelse betingede Afdrag af Kæftet;

d. det Bidrag, som Medlemmene af Foreninger mellem Svende, Fabrikarbejdere, Søfarende o. lign. have at erlægge til Foreningens Syge- og Begravelseskasse, naar det i Foreningens af Indenrigsministeriet stadfæstede Vedtægt er bestemt, at Bidraget skal indbrives ved Udpanning;

e. Fordringer efter Bantfæstelsesobligationer, som, efter at være cederede Skyldneren, af ham ere borttransporterede;

f. Beder og Erstatninger, som af de i Genhold til Lov om Hærens Distriktshefte af 6de Mai 1868 § 3 anordnede militære Monstringskommissioner paalægges private Hoderværter i Overensstemmelse med de af Krigsbestyrelsen fastsatte og af vedkommende Hoderværter ved Hærens Overtagelse indgaaede Betingelser for Udstationeringen af Hærens Heste.

g. den Betaling, som i Genhold til Lov om Brandvæsenet i Kjøbstæderne af 21de Marts 1873 § 10 og dertil sig sluttende Reglementer tilkommer de af vedkommende Kommunalbestyrelser antagne Skorstensfejere, forsaavidt den ikke er bestemt til et fast aarligt Bederlag af Kammerkasjen;

h. de i Lov om Digearbejder paa Holland og Kæstet af 23de Maj 1873 § 2 sidste Stykke omhandlede Beløb samt Bidrag til Dækning

af et Daglejs Udgifter i Overensstemmelse med Lov 10de April 1874 § 12.

Udenfor de ovennævnte Tilfælde kan Udpantning ikke finde Sted.

Egesom det altid staar i Refoiventens Magt at indtale sin Fordring ved sædvanlig Rettergang, saaledes skal det ogsaa være ham tilladt, naar Fogden finder, at Omstændighederne tale derfor, at benytte Udpantning for en Del af den ham tilkommende Fordring og indtale Resten ved sædvanlig Rettergang.

Tilbyder Ejendommen delvis Betaling, her denne modtages.

§ 557.

Udpantningsretten følger Fordringen, saa at den tilkommer Enhver, som med Hensyn til samme er traadt i den oprindelige Berettigedes Sted, og vedværet indtil eet Aar efterat Fordringen er forfalden til Betaling. Imidlertid er det i Henseende til Kristens Beræqning tilstrækkeligt, at Udpantning er begjort inden Udløbet af ovennævnte Tidrum, naar den derefter med tilberlig Hurtighed fremmes af Refoiventen.

§ 558.

Den, der begjærer Udpantning foretagen, har herom skriftlig at henvende sig til Fogden. Begjæringen ledsages, forsaavidt Fordringen støttes paa eller godtgjøres ved skriftlige Dokumenter, af disse, og ellers af saadanne Oplysninger, som maatte være fornødne, for at Fogden kan tage Bestemmelse, om Udpantning kan finde Sted. Finder han efter det foreliggende Intet til Hinder for Udpantning, afsiger han ved Paategning paa Begjæringen en Kjendelse gaaende ud paa, at den forlangte Udpantning kan foretages, dog paa Refoiventens Ansvar, forsaavidt Fordringens Rigtighed angaar, hvilken Kjendelse ikke særskilt kan angives ved noget Retsmiddel. I modsat Fald nægter han den begjærte Udpantning ved en Kjendelse, der er Gjenstand for Besværing efter Reglerne i foregaaende Hovedafdeling.

§ 559.

Efterat Udpantning er bevilget, har Refoiventen eller i de Tilfælde, i hvilke Foranstalt-

ningen til Udpantningens Iværksættelse paaligger Fogden i Embedsmedfør, denne at bruge Omfarg her, at Begjæringen og den samme paategnede Kjendelse mindst 6 Dage for Forretningens Foretagelse i Dverensstemmelse med Reglerne i første Afsnit Kapitel IX forkyndes for Skyldneren.

Ved Inddrivelsen af Statsafgifter, Bantrenter, Brandpenge, Kommuneskatter og alle andre Afgifter til det Offentlige, saavel som af Liendevederlag, Besoren og alle andre deslige Indtægter, som inddrives ved Udpantning hos Beboerne af et Sogn eller en Kommune, er det tilstrækkeligt, at Beskjædlyselse om, at Restancen af Fogden er godkendt til Inddrivelse, og at denne vil finde Sted uden videre Barsel, uden Nævnelse af de enkelte Skyldneres Navn, sker mindst 8 Dage, før Udpantningen foregaar, i det af Justitsministeriet hertil bestemte stedlige Blad eller ved Opslag paa offentlige Steder eller ved Trommeslag eller ved Læsning til Kirkeskove efter Stedets Skik og Brug.

§ 560.

Udpantning iværksettes af Fogden; dog kan Udpantning paa Landet, naar Fordringen ikke overstiger 100 Kr. og Gjenstanden for Udpantningen ikke er faste Gjenstande, ske ved Sognefogden. Naar Retvrenten afgiver Begjæringen, forsynet med Paategning om den i Dverensstemmelse med foregaaende Paragraf ske forkyndelse, henholdsvis til Fogden eller Sognefogden, skulle disse efter Fristens Udløb uden fornøden Genstand iværksette Udpantningen. Hveraauidt der med Hensyn til visse Fordringer i Lovgivningen er tildelt Fogden en videregaaende Virksomhed i Henseende til Forretningens Kundgjørelse og Foretagelse og det Udlagtes Realisation m. m. samt foreskrevet bestemte Frister, inden hvilke det fornødne i disse Henseender skal være foranstaltet, forbliver det ved de herom givne Bestemmelser, ogsaa med Hensyn til det for Forsømmelser i saa Henseende fastsatte Ansvar.

§ 561.

I Sager, som angaa Inddrivelse af Underholdningsbidrag, skal det ikke være fornødent

til Fogden at indgive særlig skriftlig Vejledning om Udpantning, og Fogdens Hændelse om denne kan paategnes Overrettingens Resolution, hvorved Bidraget er fastsat eller et om sammes Størrelse indgaaet Hørlig er fastsat. Naar saadan Resolution een gang er forkyndt for den eller de Vedkommende, kan Forlydelsen af Fogdens UdpantningsHændelse for de enkelte forfaldne Bidrag derhos gylde paa Landet ved Sognefogden og i Købstæderne ved en Politibetjent eller en enkelt Stævningssmand. Det paahviler fremdeles Fogden, naar Vejledning om Inddrivelse af flige Bidrag er fremsat og funden begrundet, selvstændig at besørge det fornødne til denne Inddrivelse, derunder indbefattet Realisation af de udlagte Gjenstande og Auktionsbeløbet Indfordring.

§ 562.

Udpantningen skal seruden Hovedfordringen omfatte alle af Forretningen samt Gælds Bevarelse og Realisation skyldende Omkostninger, og Gældene kunne ikke fordes serudbetalt. Udkommer der ikke ved Realisationen et til at dække Fordringen og Omkostninger tilstrækkeligt Beløb, fortsættes Udpantningen, uden at der i saa Fald gives Barfel efter § 559. Udpantning foregaar ivoirigt efter de i foregaaende Hovedafdeling om Udlæg givne Regler, dog at Rettsrentens Røde under Forretningen ikke er nødvendig. Er Fordringen, hvorfor Udpantning foretages, en anden Dels end Penge, skal henholdsvis Fogden eller Sognefogden, efter saavidt muligt at have hørt Skyldnerens Erklæring herover, efter sit Skøn med Bidnerens Bifald, men uden at være bunden ved deres Ansæelse, ansætte Udelsen til et Pengevederlag.

De Udpantninger, som foretages af Sognefogden, ske i Overværelse af to af ham tilfaldte Vidner, som ere pligtige at følge ham; er Udpantningen saa almindelig, at ingen Vidner kunne have i den By, hvori den foregaar, anmelder han dertil to Mænd af den nærmeste By. Han indfører Forretningen i en ham af Fogden leveret og af denne autoriseret Protokol, hvis Anskaffelse bekostes af vedkommende Politikasse.

Røder Rettsrenten ikke under Forretningen,

skal henholdsvis Fogden eller Sognefogden være pligtig til at modtage det Fordrede eller Afdrag herpaa, naar saadant tilbydes under Forretningen, med samme Birkning, som om Betalingen var stet til Rekvirenten, ligesom det i saa Fald paahviler den, der foretager Udpantningen, at bestemme, om det Ublagte skal forblive hos Eghedneren, og ellers bruge Omseerz for, at det paa passende Maade bevares.

§ 563.

Foretages Udpantningsforretningen af Fogden, kunne Indsigelser fremsattes under Forretningen.

Under den for Fogden foregaaende Forhandling om rejste Indsigelser kan ordentligvis kun Rekvirenten faae Udsettelse for at begrunde sin Paastand. Et Rekvirenten ikke modt eller kan han ikke strax staaes tilstede, og Fogden ikke finder, at en fremsat Indsigelse strax kan forkastes eller tages til Følge, udsattes Forretningen, og Parterne underrettes om, naar Forretningen paa ny foretages, hvorefter den videre Forhandling mellem Parterne sker i Overensstemmelse med de i foregaaende Hovedafdeling Kapitel III indholdte Regler.

Med Paakendelsen af rejste Indsigelser er Fogden ikke bunden ved den i Overensstemmelse med § 558 givne Kjendelse om Forretningens Fremme. Kjendelser, hvorved en fremsat Indsigelse tages til Følge, kunne henholdsvis paaanses eller angribes ved Besværing i Overensstemmelse med Reglerne i foregaaende Hovedafdeling (se navnlig § 549 ff.).

§ 564.

Foretages Udpantningsforretningen af Sognefogden, kunne Indsigelser fremsattes dels under Forretningen, dels i Løbet af 14 Dage efter Forretningens Afholdelse.

Fremsattes Indsigelsen under Forretningen, skal Sognefogden antegne Indsigelsen i Protokollen, men igravt fremme Forretningen samt derefter tilstille Fogden en Udskrift af Protokollen. Indsigelser, som fremsattes efter Forretningen, rettes til Fogden. Efter Forløbet af 14 Dage fra Forretningens Afholdelse traaffer Fogden Afgjorelse om fremsatte Indsigelser; findes det fornødent, kan han forinden

give Parterne Beslighed til ved Møde for Høvedretten at ytre sig om Indsigelserne. Finder Høvedden en fremsat Indsigelse grundet, berigtiger han selv eller ved Sognefogden Høden eller opbærer ved Afendelse den stedfundne Forretning i det Hele eller for en Del. Forkastes Indsigelsen, stadfæster Høvedden Forretningen som endelig. Om Afgjørelsen meddeles Parterne Underretning. Afgjørelser, hvorved en fremsat Indsigelse tages til følge, kunne henholdsvis paaankes eller angribes ved Besværing i Overensstemmelse med Reglerne i foregaaende Hovedafdeling (jfr. navnlig § 549 ff.).

§ 565.

Retirenten maa ikke stride til Realisation af det Udpantede før end efter Forløbet af 4 Uger efter Udpantningen eller, forsaavidt Indsigelse efter § 564 er fremsat, dens Stadfæstelse, medmindre de udpantede Gjenstande øjensynlig ere udjatte for Færdværelse eller væsentlig Værdiforringelse ved at henligge saalænge (jfr. dog §§ 566 og 567). Realisationen foregaar iøvrigt, naar enten Udpantningens Gjenstand er fast Gjendom eller Udpantningen har omfattet Løssore til Værdi af mindst 100 Krøner, i Overensstemmelse med de almindelige Regler om Tvangsauktion i foregaaende Hovedafdelings Kapitel IV; i modsat Fald betragtes det Udpantede med Løstant Betaling ved offentlig Auktion, som afholdes paa Landet af Sognefogden og i Kjøbstæderne af Politiet, efter at der mindst 3 Dage forud har fundet een Bekendtgjørelse Sted henholdsvis ved Kirkestævne eller ved Indrykning i det Blad, i hvilket Bekendtgjørelser fra Politiet pleje at offentliggøres.

§ 566.

Den, som finder sig forurettet ved en Udpantning, kan, hvad enten Indsigelse har været fremsat under Forretningen eller ikke, gjøre sin Ansøgning gjældende henholdsvis ved Paaanke eller Besværing i Overensstemmelse med de i foregaaende Hovedafdeling indskolte Regler om Retsmidler inod de til Dommes Fuldbyrdelse sigtende Høvedforretninger. Egeledes bliver der at forholde efter de der givne Regler med Hensyn til det Spørgsmaal, om Forauf-

tioneringen skal udsættes, naar der er gjort Retsmidler gjældende imod Udpantningsforretningen. Fristen for Retsmidlenes Anvendelse regnes fra Forretningens Dato eller, forsaavidt Indsigelse er fremfat i Henhold til § 564, dens Stadfastelse; Oprensning kan ikke gives efter 6 Maaneder fra det nævnte Tidspunkt.

§ 567.

Har den, hvem Udpantning er overgaaet, andre Indsigelser at gjøre gjældende mod denne end saadanne, som gaa ud paa, at Forretningen ikke ifølge Lovgivningen kan indbrives ved Udpantning, eller at der ved dennes Heretagselse ikke er brugt den rette Fremgangsmaade, kan han, forsaavidt han ikke vil gjøre Ansvar mod Egenen gjældende, og han ikke allerede har anvendt Retsmidler imod Forretningen efter § 566, indbringe Spørgsmaalet om disse Indsigelsers Gyldighed til Prøvelse i første Instans.

Dette Spørgsmaal, som iøvrigt bliver at behandle efter de almindelige Regler haande i Henseende til Retligsmæssighed og Procedure, kan uden Hensyn til Retvirentens Børnething anlægges i den Retstreds, hvor Udpantningen er gjort, men det maa i det Seneste anlægges inden 8 Uger fra Forretningens Dato eller, forsaavidt Indsigelse er fremfat i Henhold til § 564, dens Stadfastelse.

Naar Klagekriftet forlyndes for Retvirenten af Udpantningsforretningen inden Udløbet af de i § 565 ennævnte 4 Uger, kan Retvirentens Ret til at bortfølge det Udpantede, saalange indtil det til Prøvelse af Udpantningsforretningen anlagte Spørgsmaal er afgjort ved endelig Dom; Paastanden kan i saa Fald rettes paa Udpantningsforretningens Opbevarelse. Er Retvirentens Ret til at stride til Realisation ikke paa den anførte Maade standset, kan Paastanden rettes paa Udpantningsforretningens Opbevarelse, forsaavidt det Udpantede ikke allerede maatte være bortfulgt, men i modsat Fald kun paa Stadeløshedsbetalelse.

§ 568.

Ejersom Retvirenten, derunder indbefattet Staten, Kommuner eller andre i § 558 nævnte

Myndigheder eller juridiske Personer, naar Udpantningen under et i Medfør af § 566 eller § 567 anlagt Søgemaal findes ulovlig foretagen, i Overensstemmelse med de hidtil gjældende Regler har at erstatte Skyldneren af af Forretningen skydende Etade, jaaledes vil han ogsaa have at godtgjøre Skyldneren Sagens Omkostninger i alle Instanser, saafremt Fordringen ikke skyldes eller ikke var forfalden, da Udpantningen foretog, og det derhos ikke er Skyldneren, der har fremsaldt eller bestyret den urigtige Opsættelse af Retssforholdet, som Retvirenten har gjort gjældende.

II.

Om Indsættelses- og Udsættelsesforretninger.

§ 569.

Det skal fremdeles i samme Tilfælde som hidtil staa vedkommende Berettigede naaent at fordræ Højdens Hjælp til at indfærte sig i eller udfærte Andre af Besiddelsen af fast Ejendom eller efter Omstændighedene af kortligt Gods, uden at sædvanligt Eksekutionsgrundlag er tilstede. Ogsaa skal Højdens Hjælp fremdeles ligesom hidtil kunne fordræ til at gjøre Forordre eller Bærgemyndighed gjældende med Hensyn til Umyndige, uden at sædvanligt Eksekutionsgrundlag er tilstede.

§ 570.

Foruden at det i de i foregaaende Paragraf omhandlede Tilfælde selvfølgelig naar Retssvitus frit for at fremsføre sine Indsigelser imod Forretningens Fremme for Højden til Paaskjendelse i Overensstemmelse med de almindelige Regler i foregaaende Hovedafdelings Kapitel III, skal det, naar Retssvitus har andre Indsigelser imod Forretningen at gjøre gjældende end saadanne, som gaa ud paa, at den ikke lovligen kunde finde Sted uden sædvanligt Eksekutionsgrundlag, eller at der ved dens Foretagelse ikke er brugt den rette Fremgangsmaade, være ham tilladt, forsaavidt han ikke vil gjøre Ansvar imod Højden gjældende og